

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A 18-A DUPĂ RUSALII

(*Pescuirea minunată*)

†) ZĂMISLIREA SF. PROROC
IOAN BOTEZĂTORULUI;
SF. CUV. XANTIPA ȘI POLIXENIA

Textul scripturistic din această Duminică este o evanghelie a convertirii, a urmării lui Hristos. Scopul acestui text este de a ne face să conștientizăm, să înțelegem că doar pentru aceasta trăim: spre a-L urma pe Dumnezeu, de a fi împreună cu El și aici, pe pământ, și mai ales dincolo, în Împărăția cerească, în Raiul pe care omul l-a pierdut tocmai prin neascultare și îndepărtare de Dumnezeu.

Mântuitorul le vorbește mulțimilor și pentru a fi văzut mai bine de mulțimi se urcă într-o corabie pescărească de pe malul Mării Galileii. Apoi Domnul se adresează unuia dintre pescari, lui Simon, fiul lui Iona, care se ostenise toată noaptea să prindă pește, dar nu izbutise nimic. Erau pescari, trăiau din pescuit, peștele le era hrană și mijloc de subzistență. O pescuire ratată era motiv de tristețe. Deși osteniseră în zadar și nu mai credea că va putea izbuti ceva, Simon răspunde cu multă cuviință Domnului: „după cuvântul Tău, voi arunca mrejele”. Ceea ce a urmat a stârnit uimire tuturor celor prezenți. Nu prinseseră niciodată atâta pește! Mrejele erau gata să se rupă, corăbiile gata să se scufunde de mulțimea peștilor. Simon a înțeles că Învățătorul, Omul lui Dumnezeu, a făcut o minune cu dânsul. Iar el, un biet pescar, un om simplu, este nevrednic de atâta atenție câtă primise: „Ieși de la mine, Doamne, că sunt om păcătos”. Atâta smerenie la un om simplu. Și la ceilalți prieteni ai săi, Iacov și Ioan, fiii lui Zevedeu, oameni care s-au înspăimântat de această pescuire minunată. Ei au simțit în Domnul o prezență divină. O putere cerească.

Mântuitorul avea să spună ceva uimitor: „Nu te teme; de acum înainte vei fi pescar de oameni!” Un cuvânt greu de înțeles, dar

PESCUIREA MINUNATĂ

ei „au lăsat totul și au mers după El”. L-au urmat fără să se mai îngrijoreze, pentru ca să fie pescari de oameni. Și aveau să ajungă adevărați pescari de oameni, Apostolii Domnului, prietenii Lui, stâlpi ai Bisericii.

De ce oare i-a ales Domnul tocmai pe acești simpli pescari? Pe tânărul bogat care voia să știe cum să moștenească viața de veci, Domnul îl pune la o grea încercare, căreia nu a știut să-i răspundă la fel de frumos ca și întrebarea ce-o pusese: „Un lucru îți mai lipsește: Mergi, vinde tot ce ai, dă săracilor și vei avea comoară în cer; și apoi, luând crucea, vino și urmează Mie” (Marcu 10, 21). Pentru el au contat mai mult bogățiile. A plecat mahnit tocmai de lângă Acela care era singura și adevărata bogăție, singura care rămâne peste timp, peste moarte, în veșnicie. A preferat să se lipească de cele trecătoare, de cele neimportante. Pe când Simon și prietenii săi au înțeles mai bine cât de important este să-L urmeze „chiar atunci” pe Domnul. Au lăsat tot. Nu au pierdut nimic, ci au câștigat tot Cerul. Domnul le-a cunoscut inima, de aceea i-a ales pe ei.

Aveau să mai meargă cu Domnul pe mare și în alte dăți. Iar El avea să-i salveze în multe rânduri de pericole, de furtuni, de încercări. Au înțeles că Domnul este și Păstor bun și cărmaci al corabiei, gata să-și

ducă prietenii la liman. Au înțeles că lângă El este bine, că lângă Domnul Iisus Hristos, orice încercare, greutate sau suferință este mai ușor de îndurat și de trecut. El este mâna salvatoare, brațul care întărește, Cuvântul care îmbărbătează și dragostea care mântuiește. Ei, acei oameni atât de simpli, au înțeles asta! Și L-au urmat! Iar Domnul și-a respectat făgăduința și i-a făcut pescari de oameni. I-a trimis din nou pe mare la pescuit, pe marea vieții acesteia, în lumea aceasta asemenea unei mări învolburate, plină cu pești de tot felul. I-a trimis să pescuiască oameni, să-i aducă la Domnul pe cei ce au auzit chemarea Sa mântuitoare. Au părăsit atunci micile lor corăbii, niște biete bărci sărăcicioase, dar au câștigat o corabie de nezdruccinat: corabia Bisericii! Al cărei conducător și cărmaci este numai Domnul!

Hristos ne cheamă la El. Ne cheamă în fiecare clipă. Ne cheamă să-L urmăm necondiționat, cu aceeași inimă bună ca și acei pescari deveniți Apostoli. Nu avem niciun motiv ca să nu-L urmăm. Hristos „ne-a pescuit” prin năvodul Botezului. Trebuie numai să rămânem în corabia Bisericii și să-L urmăm spre limanul mântuirii noastre. ❖

Părintele Dinu

SE ÎMPLINEȘTE UN AN DE LA SFÎNȚIREA BISERICII ȘERBAN VODĂ

Ascultând Apostolul care s-a citit astăzi în biserică am rețrăit tainic momentul Sfințirii Bisericii. S-a scurs un an de zile de la acest eveniment. Și ecoul acestui eveniment mai mișcă încă inima noastră.

Să-l ascultăm pe dumnezeiescul Pavel care scria corintenilor (9, 6-7): „Cel ce seamănă cu zgârcenie, cu zgârcenie va și secera, iar cel ce seamănă cu dărnicie, cu dărnicie va și secera. Fiecare să dea cum socotește cu inima sa, nu cu părere de rău, sau de silă, căci Dumnezeu iubește pe cel care dă cu voie bună.”

Așa au fost enoriașii parohiei Șerban Vodă, au semănat cu dărnicie, cu inimă bună.

De aceea au și secerat cu dărnicie, cu inimă bună și au simțit iubirea lui Dumnezeu. Căci Dumnezeu a făcut să crească roadele dreptății noastre ca în toate să ne îmbogățim și să-l aducem lui Dumnezeu mulțumiri pentru toate.

Vor trece ani, iar noi, peste ani și ani, vom resimți iarăși și iarăși cum Dumnezeu a făcut să crească roadele dreptății noastre spre binele comunității și a urmașilor noștri, dar mai ales spre slava lui Dumnezeu.

Părintele Dinu

Minunat este Dumnezeu întru sfinții Lui, Cel ce trimite bucurii sfinte la ceas de Sărbătoare!

Cu emoție aniversăm un an de la Târnosirea Bisericii Șerban Vodă, eveniment care a încununat ani lungi de eforturi materiale și personale imense ale preoților și membrilor comunității noastre pentru ridicarea acestei corăbii a mântuirii. Mii de oameni au pus mai presus de orice zidirea acestui Sfânt Lăcaș, în care nu va înceta până la sfârșitul veacurilor Sfânta Liturghie, lucrare tainică de slavosire a lui Dumnezeu și de mulțumire pentru toate.

Familia Petria - care locuiește de mulți ani în Italia - ne-a fost alături de zeci de ori în anii grei în care se înălța biserică. Dar mai ales, în mare taină, a mijlocit aducerea din Italia a moaștelor sfinților care acum ne ocrotesc parohia. De aceea, astăzi vom rememora momentele sfințirii bisericii alături de aceea care, în ziua Târnosirii, ne-a mai făcut părtași unui alt mare dar din Italia: Sfânta Muceniță Tecla. Veți vedea astfel cum fiii parohiei nu au încetat niciodată de acolo de unde viața i-a mână prin lume să ajute cu cele materiale, dar în special să fie, cu alese

gânduri și înălțătoare simțiri sufletești, mai aproape de noi decât mulți dintre cei de aici. (n.r.)

23 Septembrie 2017

București. Parohia Șerban-Vodă. Eram în țară și amânam - împreună cu familia mea - plecarea înapoi în străinătate deoarece așteptam și noi cu înfrigurare, dar cu multă bucurie, momentul cel înălțător și sfințitor pentru noi toți: acela al Târnosirii bisericii. De curând se decisese și data sfințirii frumosului locaș de cult: 24 Septembrie, așa cum rezulta din scrisoarea adresată părintelui paroh Dinu Pompiliu și întregii parohii, de către Întâi Stătătorul Bisericii Ortodoxe Române, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel.

24 Septembrie 2017

Ziua pomenirii Sfintei Întâia Mare Mucenițe Tecla, cea întocmai cu Apostolii, și a Sfântului Cuvios Siluan Athonitul.

Era ziua alesului Trandafir din Grădina Maicii Domnului, înrouat de Duhul Sfânt și înmiresmat de parfumul rugăciunii revărsate peste întreaga lume - Cuviosul Siluan - și al Porumbiței feciorelnice, dar

cu zbor de Vultur înaripat de Harul Sfântului Duh - Tecla - mireasa lui Hristos, cea plină de frumusețe și înțelepciune! Era cea de-a 18-a Duminică după Rusalii, cea în care se citește pericopa evanghelică referitoare la Pescuirea minunată...

Biserica, corabia mântuirii, era aproape gata. Pregătirile pline de fervoare ale parohienilor se apropiau de sfârșit. Năvoadele și mrejele pricepuților și curajoșilor pescari erau lucrate și arătate lui Dumnezeu, gata de sfințire...

Biserica era împodobită precum o logodnică iubitoare și credincioasă care își așteaptă cuminte mirele mult-dorit. Totul strălucea de frumusețe sfântă. Chiar și sufletele credincioșilor!

În aer plutea deja mireasma de sărbătoare și emoția sfântă a solemnului eveniment care se pregătea să aibă loc. Era o pregătire de aproape două decenii...era rodul unei semințe care fusese udată de lacrimile pline de speranță ale atâtor ochi ațintiți spre Cer, fusese săpată de râvna slujitorilor devotați care cu pricepere scormoneau adâncurile sufletești ale păstoriților în

căutarea și aflarea comorii cea de mult preț a credinței, fusese ocrotită și încălzită de căldura atâtor suflete pline de lumina speranței și a iubirii de cele sfinte!

Dimineața zilei de 24 Septembrie 2017

Dumnezeu - Tatăl mângâia cu lumină sfântă zorii dimineții. Era o frumoasă zi de toamnă blândă. O zi gătită în straie de sărbătoare. Un vânt ușor adia prin văzduhul plin de pace, binecuvântând ușor copacii, iarba din jurul bisericii și sufletele oamenilor. În jur se simțea o armonie sosită ca un dar de Sus și ca un semn al bunăvoienței lui Dumnezeu. Creștinii bucueroși veneau în număr tot mai mare spre biserică. Toți purtau în inimile lor daruri alese pentru Dumnezeu, precum potirele în ceas de sărbătoare sunt pline de arome și vinuri parfumate, așa și credincioșii purtau spre biserică - ca daruri - virtuțile, munca stăruitoare și abnegația lor...

Nici noi nu voiam să sosim în curtea bisericii cu mâinile goale... și, într-adevăr, așa a rânduit prea Bunul și prea Milostivul Dumnezeu...

Prin ajutor dumnezeiesc și cu hotărârea și părinteasca binecuvântare a iubitului Preasfințit Părinte Episcop Siluan al Italiei, se decisese și se pecetluisese ca o mică părticică din moaștele Sfintei Tecla să ajungă în Altar la Biserica Șerban Vodă chiar de ziua Sfintei, exact în ziua cea mare a Târnosirii!

Am căutat cu emoție un vas curat pe care să poată fi oferită mica răcluță cu sfintele moaște la Altar.

Ne povățuise unul din Episcopii Bucureștiului ca la Sf. Liturghie să oferim la altar - ca jertfă pentru iertarea păcatelor - un dar cât de mic, pentru a cere binecuvântarea lui Dumnezeu și pentru a încerca să fim mulțumitori și ascultători ai Cuvântului Său: „Ale Tale, dintru ale Tale, Ție îți aducem de toate și pentru toate!”

Deseori - alături de pomelnic - duceam la Sfântul Altar câte o lumânare de ceară curată sau o cutiuță de tămâie... dar acum Bunul Dumnezeu mă desemnase să aduc ca jertfă chiar o părticică din capul Sfintei Tecla - Lumânarea cea de aur a rugăciunii curate neîncetate și Tămâia cea neprețuită care, în arderea sa pentru omenire, înmiresmează permanent Prestolul Preasfintei Treimi!

Nici un vas nu mi se părea destul de curat și destul de potrivit pentru a aduce la Sf. Altar prețiosul odor!... Până la urmă însă am găsit în casa unei înțelepte credincioase a parohiei o tavă de argint, frumos lucrată și m-am mirat - pentru a nu știu câta oară! - cât de minunat lucrează Dumnezeu! Această enoriașă era ea însăși o jertfă vie, o viață închinată lui

Dumnezeu, o credincioasă model care - ani de-a rândul - s-a străduit, cu timp și fără timp, să adune permanent fonduri pentru construcția bisericii...

Am luat tăvița și am împodobit-o cu un alt odor de mare preț: Tricolorul românesc! Acesta mi se părea cel mai potrivit „pedestal” pentru aducerea darului de jertfă; Tricolorul românesc, sfințit de atâția eroi și luptători pentru neam, acesta era cel mai potrivit așternut pentru înmânarea sfintelor moaște la Altar!...

Se apropia cu pași repezi începerea solemnității. Cu o mare emoție în suflet, luând tăvița în ambele mâini, m-am apropiat de ușa din stânga a Sfântului Altar, străjuită de Arhanghelul Bucuriei, Gavriil, cel al vestirilor frumoase. Trăiam o bucurie de nedescris. Sub cutiuța cu scumpul odor așezasem cu grijă, într-un plic frumos, certificatul semnat și parafat de Episcopia Catolică de la Milano. Acolo - în impunătorul Dom al vechiului Mediolanum - este adăpostit cu mare cinste, capul Sfintei Tecla.

Sub ochii Arhanghelului Bucuriei s-a apropiat de ușa Altarului Părintele paroh Dinu Pompiliu. Cu emoție sfântă și nepusă bucurie a primit-o în mâinile sale pe Sfânta. Ea era acolo, pe tăviță, ca o martoră a solemnului moment. Ducea la Cer mărturia mâinilor brăzdate de muncă, de nopți de Priveghere, de multă răbdare și de multă jertfă și rugăciune ale Părintelui Dinu, care o primise în mâinile sale. Sfânta a știut să răspundă necondiționat la

chemarea preotului paroh, care își dorește foarte mult ca să o invite pe Sfânta Tecla la momentul sfințirii, care avea loc chiar de ziua prăznuirii Sfintei.

Mai era chiar și un alt motiv, poate la fel de puternic: cu ani în urmă, mergând în pelerinaj cu un grup de credincioși chiar în mănăstirea de maici din Antiohia Pisidiei, locul de naștere al Teclei, părintele paroh avusese bucuria și cinstea să fie servit la masă chiar de sfintele măicuțe ale Mănăstirii, toate aceste viețuitoare ale acelei mănăstiri fiind mântuite prin focul muceniciei, la puțin timp după plecarea pelerinilor de acolo. Mult și-a dorit părintele paroh mângâierea venită prin sosirea acestor sfinte Moaște! Era vie în sufletul și în memoria parohiei amintirea acestor măicuțe sfinte, care - întocmai Învățătorului lor, Hristos - au iubit mai mult să servească decât să li se servească!... Și toate și-au încununat pământestile lor vieți, luând cununa muceniciei! Iată acum Sfânta din Antiohia Pisidiei, Tecla, venea să mângâie pe cei care odinioară fuseseră odihniți ca pelerini, în sfânta mănăstire de acolo, prin iubirea creștinească exemplară a maicilor de acolo, care se mutaseră deja în Ceruri...

Duminică, 24 septembrie 2017...

Orele dimineții treceau cu repeziciune... Se apropia marea Sărbătoare!...

Cu toții ne amintim cu negrăită bucurie și sfântă duiosie de înălțătoarele momente petrecute! Cerul cel darnic S-a revărsat atunci în biserică și darul oamenilor a fost

afierosit lui Dumnezeu! Se pogora cu adevărat Împărăția lui Dumnezeu peste zidurile, peste sufletele prezente și în tot spațiul sfântului locaș!

Cuvântul de învățătură, plin de căldură părintească, de iubire mulțumitoare, de mângâiere, de încurajare, de felicitare și de bucurie tainică, adresat întregii adunări de către Preafericitul Părinte Patriarh Daniel, încălzea inimile părinților și ale credincioșilor. Cuvintele Întâi Sătătorului întăreau și pecetluiau binecuvântarea lui Dumnezeu revărsată din belșug peste toți!...

A fost ca la Înviere! Momente înălțătoare și sfințitoare cu adevărat, râuri de Har s-au vărsat cu îmbelșugare peste toate sufletele și în inimile credincioșilor, peste toate pietrele, betoanele și ungherele locașului sfințit, peste întreg cartierul! Cerul și pământul se întâlneau în bisericile vii și în biserica de zid, prin bunăvoința Divinului pogorât peste materie... Momente de neuitat, săpate cu litere de aur în Cartea Vieții și în inimile tuturor - cler și popor! Un nou Început care a izvorât binecuvântări și încununări în zilele care au urmat. Trei zile Sfântul Altar a fost Cer deschis, iar 40 de zile fără încetare au fost înălțate rugăciuni de mulțumire de pe masa Sfântului Altar, devenit Mormânt plin de Lumina Învierii, așezat de această dată în pământurile Bucureștiului...

24 septembrie 2018

A trecut un an de la Sfințire: un an bogat, de continuare a luptei aprige, dar presărată și cu bucurii, a luptei pentru mântuire, de apărare a frumoaselor moșteniri și de creștere duhovnicească...

Mica raclă a Sfintei Tecla a fost așezată cu dragoste și cinste lângă răcluța Sfântului Apostol Pavel, Gura lui Hristos. Sfântul Pavel, învățătorul Teclei, frumoasa fecioară de 18 ani, povățuitor al acesteia, apărătorul și, mai ales - fierbintele rugător pentru dânsa - și-a chemat Întâia ucenică muceniță lângă el. A rechemat-o la propovăduire. Și la rugăciune. Să fie amândoi împreună

rugători pentru toți cei care îi cheamă în ajutor! Ei, sfinții, prietenii lui Hristos, sunt mereu la dispoziția noastră, plângând împreună cu noi, bucurându-se împreună cu noi și rugându-se pentru noi și cu noi! Să nu ne rușinăm deci nici noi, urmând exemplul Sfintei, a da aurul nostru pentru a-l vedea și auzi pe Sfântul Pavel, predicând în închisoarea acestei lumi secularizate! Precum odinioară Maria partea cea bună și-a ales, la fel și Sfânta Tecla, trei zile și trei nopți, nemâncând, nebând și nedormind, a șezut la picioarele Sfântului Pavel, ascultând cuvintele lui, așa cum ni se povestește în Faptele Apostolilor... La astfel de fapte ne îndeamnă sfinții! Căci ce nu ar da omul în schimb pentru sufletul său?...

Acum, la ceas de Sărbătoare, de frumoasă aniversare, la împlinirea unui An de la Sfințire, se cuvine să le mulțumim din inimă tuturor - Bunului Dumnezeu, Preacuratei Maicii Sale, ocrotitoarea parohiei, Puterilor Cerești, Tuturor Sfinților, clerului și credincioșilor - pentru purtarea de grijă totdeauna arătată, pentru împliniri și chiar și pentru aparentele eșecuri...

Și să ne amintim întotdeauna, în ziua de 24 Septembrie, de Sfânta Tecla și de Aniversarea iubitei noastre Biserici Șerban Vodă, mulțumind Sfintei Treimi pentru toate!

Așa să ne ajute Sfânta, sfinții noștri ocrotitori și Toți sfinții, pentru a bineplăcea totdeauna lui Dumnezeu și pentru a fi și noi, cu adevărat, lumină societății și popor ales al lui Dumnezeu în lume! Așa sa ne ajute Dumnezeu! Amin!

Cuvântând Sfântul Apostol Pavel despre curăție și feciorie, a deșteptat pe Sfânta Tecla spre păzirea fecioriei ei. Pentru că a spus Tecla în inima sa, ca din acel ceas să-și lase logodnicul ei și toate dulcele lumii acesteia, și să slujească lui Hristos în curăție feciorească până la sfârșitul vieții ei.

Viața Sfintei, petrecută în jertfelnicie și credincioșie, să ne fie și nouă model de viețuire creștinească, de misionarism și propovăduire prin faptă în epoca în care trăim! ♦

Eliana Petria

ORARUL CENTRULUI PAROHIAL PENTRU COPII ȘI TINERET

Ziua	Ora	Meditații	Cine răspunde
Luni	18 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Matematică – clasele VII-VIII	Prof. Germina Stuparu
Marți	14 ⁰⁰ -15 ⁰⁰	Limba română/matem. – clasa a IV-a	Prof. Georgeta Rusescu
Vineri	14 ³⁰ -16 ⁰⁰	Limba română – clasele VII-VIII	Prof. Cristina Cioabă
Sâmbătă	14 ⁰⁰ -15 ³⁰	Matematică - clasele VII-VIII	Ing. Paul Tomescu

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 23-30 SEPTEMBRIE 2018

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 23 septembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 18-a după Rusalii (Pescuirea minunată) Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 26 septembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ³⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 28 septembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Vecernie cu Litie, Acatist
Sâmbătă 29 septembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 18 ⁰⁰ -18 ³⁰	Sfânta Liturghie Vecernie
Duminică 30 septembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 19-a după Rusalii (Predica de pe munte - Iubirea vrăjmașilor) Utrenia, Sfânta Liturghie

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2018 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI